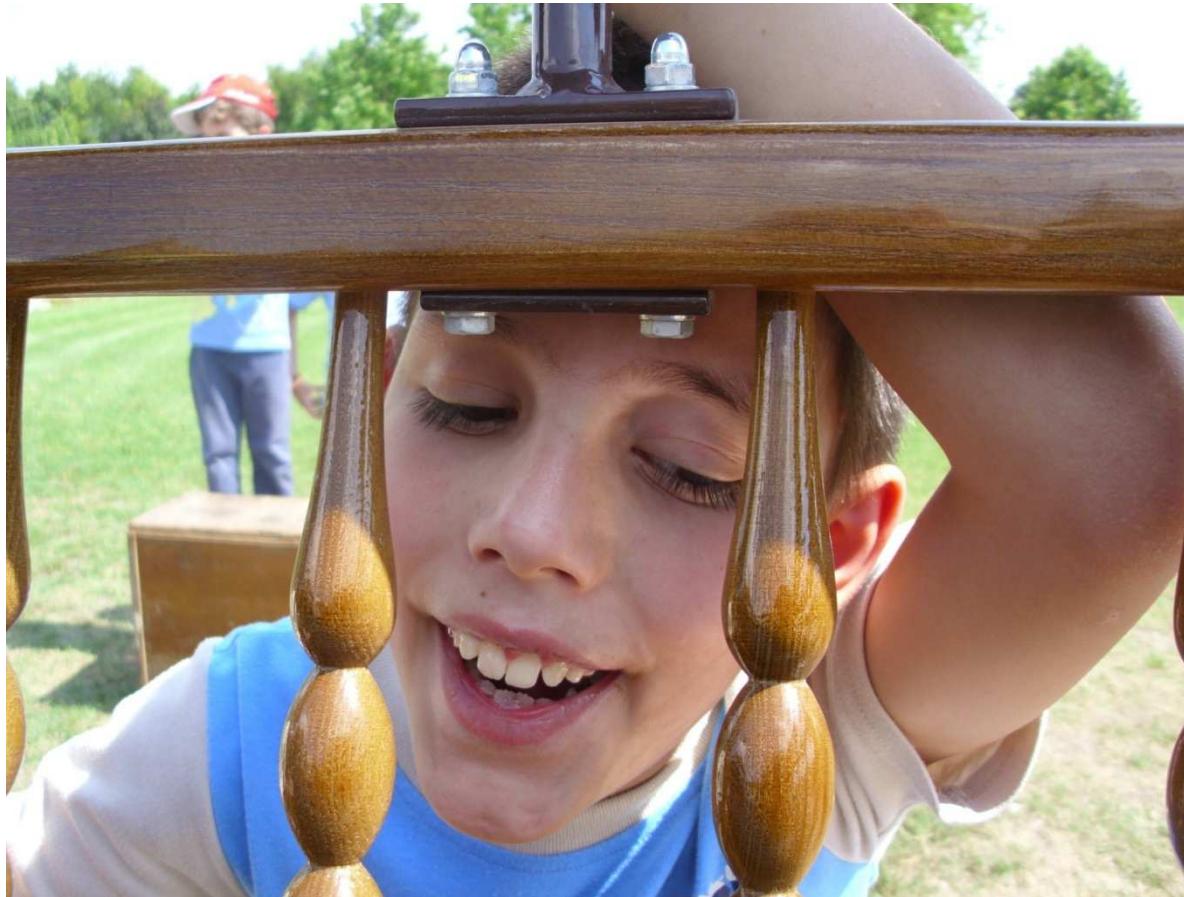

БРАДЕВО ПИСМО

SPECIFIČNOST RADA SA SLABOVIDIM UČENIKOM

D.A. je učenik IVb razreda
Osnovne škole „Kizur Ištvan“.
2010/2011. godine
upisan je u prvi razred,
nakon jednogodišnjeg
odlaganja školovanja.

Rođen prevremeno, sa šest i po meseci. Bio je u inkubatoru dva meseca.

Izgubio je vid.

Vodi se kao slabovida osoba,
iako veoma slabo vidi.

Jednim okom razaznaje samo svetlost i tamu, a drugim vidi
otprilike trideset posto.

D.A. je bio na operaciji u Rusiji,
kako ne bi u potpunosti oslepio.

Ima kategorizaciju za
invalidnost prvog stepena
i prima nadoknadu za tuđu negu.

U avgustu, neposredno pred polazak u školu, održan je prvi sastanak IOP tima gde su se članovi tima upoznali sa ocem slabovidog deteta.

31.08.2010. godine
D.A. je stigao u školu na
jednočasovno druženje
sa budućom učiteljicom.

Pokazala sam mu našu učionicu,
mesto gde će sedeti... dvorište,
celu školsku zgradu.

Ceo prvi, drugi i polovinu
trećeg razreda proveli smo bez
personalnog asistenta.

D.A. je u prvom razredu
savladao štampana slova ćirilice
(pisana nije učio).

Pisao je u specijalne sveske
napravljene za njega.
Knjige sam mu u školi
fotokopirala na A2 formatu.

Филипп и Татьяна
Борисовы

БЕЛЫЙ ДЕНЬ

Svakodnevno smo posle nastave ostajali na individualnim dopunskim časovima gde je savladao tehniku čitanja i pisanja (monološka).

Do kraja školske godine
sabirao je i oduzimao
sa prelazom do 100,
izvodio je brojalice
u određenom ritmu,
samostalno izlagao naučeno
gradivo iz prirode i društva
i crtao veoma lepo.
Znao je napisati kraći sastav.

Naučio je voziti
rolere,
klizati se samostalno
i plivati.
Igrao je i folklor
sa drugarima
i učestvovao na
završnoj priredbi u
ulozi robota.

Lepo je napredovao u radu,
iako se brzo umarao i
veoma slabo video.

Kako bi mogao nešto zapisati ili
pročitati, morao je leći na klupu.
Lako je gubio koncentraciju.

Rad sa slabovidim detetom u masovnoj školi, gde u odeljenju ima i nadarene dece, kojoj se takođe pripremaju zadaci (dodatni), zahteva ozbiljan, često iscrpljujući rad, duge pripreme materijala, kod kuće.

Rad u ovakvim situacijama je uvek mnogo lakši kada i roditelji imaju dovoljno vremena da vežbaju sa svojom decom.

U drugom razredu je i dalje mogao pratiti gradivo predviđeno Nastavnim planom i programom, ali sporijim tempom (sve četiri godine pisala sam mu IOP1 za svaki predmet).

Naučio je latinična slova i tablicu množenja.

Rešavao je tekstualne logičke zadatke...

Rad u odeljenju je morao
obavezno biti isplaniran
na više nivoa.

Na samom početku trećeg razreda je nastupio veliki problem, kada je D.A. progresivno počeo gubiti i ono malo vida što mu je još ostalo.

Više nije ni primećivao drugare
kada prođu pored njega,
boje nije mogao raspoznavati,
a slova su još više porasla.
Sada sam ih već zapisivala
debelim markerom,
veličine preko 10cm.

Sazvala sam hitan sastanak IOP
tima i zabranila na svoju
odgovornost čitanje, pisanje i
računanje, sve dok mi
oftalmolog pismeno isto ne odobri.
D.A. je pre toga bio na očnom
pregledu pre polaska u školu.

Prošlo je celo polugodište u
iščekivanju. Dete nije moglo
besposleno da sedi u učionici. Pomoć
tiflopedagoga je izostala. Nabavili
smo knjigu štampanu Brajevim
pismom, srećom ispod su bila
ispisana i latinična slova.

Počeli smo da ih pipkamo,
raspoznajemo... Monološkom
metodom smo ih savladali.

U Dečjoj nedelji i D.A. je stao pred razred. Održao nam je čas srpskog jezika. Učio nas je da pišemo Brajevim pismom.

Bio je ponosan i siguran u sebe,
zadovoljan što i on nas
može nešto naučiti.

Početkom drugog polugodišta mi je personalni asistent pritekao u pomoć.

D.A. je polako savladao sve četiri računske operacije brojeva do 1000 (usmenom tehnikom, rastavljanjem).

U četvrtom razredu je naučio da piše
i čita brojeve u klasi miliona,
sabira ih i oduzima.

Množi dvocifrenim brojem i deli
višecifrene brojeve jednucifrenim.

Sporije rešava zadatke,
kako ne bi grešio.

Najviše forsiram četiri računske
operacije u okviru broja 1000,
rešavanje složenih izraza, jednačine...

Na časovima srpskog jezika sa odeljenjem radi gramatiku i pravopis, govorne i pismene vežbe.

Dok mi obrađujemo tekstove iz Čitanke, D.A. čita svoju knjigu (posudila sam je iz Gradske biblioteke u Beogradu, odeljenja za slepe) i na osnovu tog teksta dobija zadatke.

Pitanja na kontrolnom zadatku
mu čita personalni asistent,
koji zapisuje odgovore
bez korekcije.

Pun efekat bi se postigao kada bi
D.A. imao otkucane zadatke
na Brajevom pismu,
samostalno ih pročitao i rešio.

Sada čekamo Govorni program za slepe
(koristiće ga na laptopu) koji je
predviđen kao sredstvo sporazumevanja
između nastavnika i slabovidog učenika.

Upoznajemo se sa nastavnicima i
kabinetima. Dok su časovi
u toku, D.A. se penje i silazi
niz tavanske stepenice...

... U dvorištu preskače traktorsku
gumu (uz pomoć učitelja),
šeta i otkriva svaki
još neistraženi kutak.

Danas je 24.03.2014. godina.
Do kraja četvrtog razreda,
ostalo je još samo
devet radnih nedelja.

D.A. je naučio mnogo!
Radoznao je dečak, željan
novog znanja i svega onoga što
mogu njegovi vršnjaci. Što je stariji
i svesniji svojih nedostataka,
postaje nesrećniji.

Da li smo ga osposobili baš za
sve što mu je potrebno u životu i
u daljem školovanju, ne znam
tačno, ali smo se trudili.

D.A. je dobio 23 dobra prijatelja
na koje se može osloniti
u svakom trenutku, a mi smo
od njega naučili da cenimo ljude
koji imaju neki hendikep, kako da im
pridemo i sa njima da se družimo.

Učiteljica
Tatjana Parag

I još nešto!

Imamo ideju da napravimo taktilnu slikovnicu
„svemirskAvantura“.

MAT - veliki lenjir, geom. figure za obim, od skaja rimski brojevi, drveni magnetni brojevi su arapski brojevi

PID - geog. karta na velikom kartonu obeležena plastelinom

MUZ - note su brojevi, pre časa naučimo pesmicu

LIK - držim mu ruku i crtamo konture

IOP tim : učiteljica Tatjana Parag, otac L.A, pedagog Suzana Cimbaljević, psiholog Dijana Mirković David, direktor Vesna Dulić, per. pratilac Vladimir Kontrin, član Saveza slepih Slavko Engi, prošle školske godine u drugom polugodištu i tiflopedagog Marko Marinović.

